

Dumnezeu, care este bogat în îndurare

(Gott, der reich ist an Barmherzigkeit)

Phoenix, Arizona, S.U.A.

19. ianuarie 1965

Puteți să vă așezați. Eu am fost surprins după ce am intrat și văzusem pe platformă pe fratele Moore și toți acei frați prieteni pe care îi cunosc de mulți ani. Este într-adevăr un privilegiu să îi văd în seara aceasta aici. Eu mă simt mic când stau aici și vorbesc, și am atâția teologi în spatele meu. Poate mă vor corecta dacă nu am dreptate. Eu sper.

Noi ne bucurăm foarte mult de o anumită persoană care se află aici, sora Rose. Eu am luat prânzul astăzi cu fratele Shores și cu delegatul lui. Pe drum înapoi fratele Williams mi-a spus că sora Rose este foarte bolnavă. Noi am vizitat-o scurt și am îngenunchiat. Ea a avut febră mare și a fost într-adevăr bolnavă. După o rugăciune scurtă, Domnul ne-a spus: „Ea va fi vindecată și mâine seară va fi acolo.“ Și iată că este aici în seara aceasta. Ea stă în locul acela. Așa este.

Soră Rose, ridică-te te rog un moment ca ei să te vadă. Noi Îi suntem mulțumitori DOMNULUI. Ea era în pat. Ea a spus: „Satana m-a îndemnat să fac totul. Eu am venit, iar acum sunt aici culcată.“ Ea a avut ceva cu gâtul. Dar Dumnezeu a pus-o pe picioare. Noi ne bucurăm de aceasta și Îi mulțumim DOMNULUI nostru scump.

Noi am avut timpuri minunate. Mâine seară suntem în hotelul Ramada. Nu uitați: mâine seară nu suntem aici, ci în Ramada Inn. Conferința începe apoi în seara următoare. Deci, voi trebuie să mă mai suportați încă o seară. Ieri seară am prelungit-o prea mult. Eu mi-am propus la începutul anului ca mesajul meu de trei, patru, cinci ore să-l scurtez numai la treizeci, patruzeci de minute. Ieri seară v-am povestit că soția mea m-a lăudat duminică: „Tu ai făcut-o foarte bine.“ Ieri seară a trebuit să stric iarăși totul, când am trecut peste timp. În loc de treizeci am avut nevoie de cincizeci și cinci de minute.

Pe drum înapoi m-a întrebat Billy în seara aceasta: „Despre ce vei vorbi?”

Eu i-am răspuns: „Eu mi-am făcut câteva notițe și câteva texte biblice. Eu nu știu. Din unele aș

putea ține patru sau cinci predici diferite.” Eu am continuat: „Mi se va da când voi ajunge acolo și voi vedea situația.”

El a spus: „Tu ai promis că te vei ruga pentru toți bolnavii.”

Eu am răspuns: „Da. Câte bilete de rugăciune ai?”

El a spus: „Două sute.”

Apoi i-am spus: „Atunci încep deja în seara aceasta.”

Apoi el a spus: „Gândește-te: tu ai numai cincisprezece minute la dispoziție. Restul l-ai folosit ieri seară.” Cincisprezece minute! Atunci trebuie să ne grăbim, nu este așa? Noi v-am promis că ne vom ruga pentru toți care au un bilet de rugăciune și trebuie să ne ținem de promisiune. Noi nu putem să vă punem pe toți în rândul de rugăciune și nu putem nici să vă chemăm pe fiecare în parte din adunare. Chiar dacă Duhul Sfânt mi-ar da acest lucru, nu aș fi în stare. Mi-ar lua toată puterea. Dar noi suntem încredințați cu lucrurile acestea. Noi știm că Dumnezeu mai este Dumnezeu. Vindecarea nu vine prin aceasta. El zidește credința și ne lasă să recunoaștem că ne găsim în prezența Lui.

În seara aceasta ne vom ruga pentru toți care au un bilet de rugăciune. Măine seară în Ramada Inn vom împărți celelalte bilete și ne vom ruga acolo pentru toți, pentru că eu mai am doar seara de mâine. Cum am spus, mi s-a rezervat o seară la conferință, poate și timpul de la micul dejun. Depinde cum decurge totul.

Unul dintre vorbitori nu a venit încă. Eu cred că este fratele Humburg. Amburgy, corect. Kash Amburgy. Acest nume german nu-l pot reține. Eu cred că este german. Cred că trebuie să „sar” pentru el, cum numim noi aceasta. Scuzați-mi expresia.

Noi am avut un timp minunat în Domnul. Dacă sunt străini în seara aceasta aici: suntem bucuroși că ați venit și credem că Domnul vă va binecuvânta. Eu mă rog, ca în seara aceasta când ne vom despărți, să nu mai fie nici un bolnav în clădire, ci ca Domnul să vină în puterea Lui cea mare și să îi vindece pe cei bolnavi și suferinzi.

Până mai înainte am vorbit cu unii personal, cazuri care sunt deosebit de grele. Domnul a binecuvântat și s-a răspândit aceasta așa de repede, încât au venit trei- până la patru sute de oameni pentru convorbire și au fost supărați că a trebuit să aștepte atâta timp. La timpul care a fost necesar pentru aceasta, ar fi trebuit să se aștepte unu până la doi ani pentru convorbiri, pentru că puteau să aibă loc numai între adunări. Noi stăteam împreună și așteptam până când Domnul ne-a spus cauza exactă.

În seara aceasta sunt aici oameni deznădăjduiți, care au fost la aceste convorbiri. Așa este?

Lăsați-ne să vedem mâinile voastre. Este vorba despre convorbirile speciale. Da, acolo este cineva. Tu știi că așa este. Noi am așteptat să vedem ce ne spune Domnul în fiecare caz. Apoi a trebuit să încetez. Eu i-am spus lui Billy că nu mai putem avea convorbiri personale. Eu am trecut a doua oară de douăzeci și cinci. Când îmbătrânești nu mai este așa cum ești obișnuit. Pașii voștri se micșorează. Fratele Moore nu simte încă nimic în direcția aceasta. Eu cred că suntem de aceeași vârstă.

Multă apă a curs pe râu în jos de când tu, eu și fratele Brown cu fratele Outlaw, fratele Garcia, fratele Fuller am venit pentru prima dată aici. Este unul dintre frații aceștia aici? Dacă da, atunci ridicăți mâna. Da, eu cred că acolo este fratele Fuller, dacă nu mă înșel. Aici este fratele Outlaw. Fratele Garcia nu mai este în Phoenix, nu este așa? El s-a mutat din Phoenix în California. Au fost timpuri minunate. Eu mai cred încă tot același mesaj pe care l-am avut atunci: „Isus Hristos este același, ieri, azi și în veci.“ Atunci Becky mai era mică. Sunt aproximativ nouăsprezece ani de atunci. Ea este acum o fată înaltă, grasă și urâtă de nouăsprezece ani. Ea șade aici undeva. Unde ești Becky? Se va revanșa pentru aceasta! Eu mai știu cum o țineam în brațe. În seara aceasta mi-ar fi greu să fac lucrul acesta.

Eu pot să-mi amintesc de o adunare a fratelui Garcia, pe când ea era mică. Eu am spus: „În seara aceasta avem o adunare internațională. Eu le vorbesc spaniolilor. Nevasta mea este germană. Eu sunt irlandez. Și fetița mea cea mică este indiană.“ Eu m-am referit la Becky. Pe când

am vrut să ies afară, o fată s-a îndreptat înspre mine și a spus: „Frate Branham.“ Eu am spus: „Da dragă, ce dorești?“ Ea a răspuns: „Nu crezi că fiica ta este cam palidă pentru a fi o indiană?“ Voi știți că ea este blondă.

Eu am spus: „Numai în comportări este indiană.“

Noi suntem mulțumitori în seara aceasta că suntem iarăși aici. Înainte de a ne apropia de Cuvânt, vrem să ne apropiem de El, pentru că El este Cuvântul. Dacă se descoperă Cuvântul, atunci El este în voi.

Ieri seară am vorbit despre *Sămânța dezbinării*. V-ați bucurat? Și de binecuvântările DOMNULUI?

Eu am prețuit faptul că pot să vă aduc mesajul. Noi vedem care este sămânța. Este în seara aceasta un caz special, ceva deosebit? Unii dintre voi sau poate chiar toți, care vor fi în rândul de rugăciune, ar trebui să spună: „O, DOAMNE, ai milă de mine când am să vin să se roage pentru mine. Fie ca credința mea să crească pentru a îndeplini condițiile.“ Poate are cineva o rudă care este bolnavă. Vreți să ridicați mâna voastră? Dumnezeu se uită în jos. Voi nu știți ce simt eu când mă uit încolo. Vedeți numai cât necaz este! Frați-predicatori, uitați-vă la asta! Dacă eu simt astfel, atunci cum este cu Tatăl nostru ceresc? Desigur! Să ne rugăm.

Scumpe Isuse, în Numele acesta satisfăcător ne apropiem de tronul cel mare de îndurare. Căci nu le este dat oamenilor un alt nume, decât singurul Nume al DOMNULUI Isus. Noi venim în Numele Lui. Noi ne rugăm, Tată ceresc. Primește-ne în seara aceasta ca pe copiii Tăi credincioși. Iartă-ne necredința noastră, DOAMNE. Ajută-ne în seara aceasta ca să credem fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu pentru tot ce avem nevoie.

TU știi ce este în spatele mâinilor ridicate: boală, unii sunt în necazuri familiare sau financiare, unii sunt obosiți și epuizați, unii sunt decăzuți, unii păcătoși. Indiferent care este necazul: TU îi ești superior fiecărui dușman. De aceea ne rugăm, DOAMNE, ca noi să putem cuprinde că toți dușmanii noștri sunt învinși, toți, chiar și moartea, iar noi care suntem în El și pe care ne iubește, s-a dat pentru noi și ne-a spălat în sângele Lui, suntem mai mult decât învingători. Noi ne rugăm

DOAMNE, ca toată necredința, toate îndoielile, toate dezorientările, tot ce nu este dumnezeiesc, să plece de la noi în seara aceasta, ca Duhul Sfânt să aibă prioritatea cea mai mare în inima noastră. Fie ca El să ne vorbească într-un mod supranatural. Fie ca El să ne vorbească în toată puterea. Fie ca El să îi trezească pe cei morți spirituali, celor bolnavi și suferinzi să le dea sănătatea înapoi, genunchii și mâinile slăbite să le întărească. Dorim să devină un timp de bucurie. Seara aceasta să fie străpungerea, DOAMNE, în timp ce suntem adunați și ne rugăm, ca să putem merge la Ramada Inn să începem cea mai puternică conferință care a fost vreodată în orașul acesta. TU ai spus: „Dacă poporul care este numit după Numele Meu, se adună și se roagă, atunci îi voi asculta din cer.“ O, Dumnezeule, noi ne rugăm în seara aceasta ca să se întâmple. Tată, dacă citim Cuvântul, nimeni în afară de Tine nu îl poate interpreta. TU ești propriul Tău interpret. Noi ne rugăm, ca Tu să ne interpretezi lucrurile despre care vom citi, pentru că ne rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Mulți dintre voi își notează textele pe care le citește un predicator. Eu doresc ca voi să deschideți împreună cu mine la epistola către Efeseni.

Ultima duminică am vorbit despre epistola către Efeseni și despre cartea lui Iosua din Vechiul Testament, care corespunde cu epistola către Efeseni. A fost cartea mântuirii. Mântuirea are două domenii diferite: „a ieși afară“ și „a merge înăuntru“. Mai întâi trebuie să ieșiți afară. Unii vor să ia lumea cu ei înăuntru. Dar pentru a putea intra în Hristos, trebuie să ieșiți din lume. Pentru a intra în credință, trebuie să ieșiți din necredință. Nu are voie să fie nimic în drum. Pentru a avea credința adevărată, trebuie să lăsați în urmă absolut totul care este în contradicție cu Cuvântul lui Dumnezeu. Numai astfel ajungeți în credință.

Cartea lui Iosua a fost „epistola către Efeseni“ a Vechiului Testament. Moise a reprezentat legea, care nu a putut mântui pe nimeni. Dar harul a putut. *Iosua* înseamnă același cuvânt ca și Isus „Iehova-Salvatorul“.

Noi observăm că am ajuns iarăși într-un timp efesian.

Denominațiunile noastre intelectuale și programele noastre au ajuns la Iordan. Avem nevoie iarăși de o stare efesiană. Avem nevoie de un exod, o „ieșire afară“ și o „intrare înăuntru“ pentru răpire.

În seara aceasta vom citi din Efeseni 2. Eu am spus acestea pentru ca voi să puteți deschide la acest capitol.

Voi erați morți în greșelile și păcatele voastre, în care trăiați odinioară, după mersul lumii acesteia, după domnul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării. Între ei eram și noi toți odinioară, când trăiam în poftele firii noastre pământești, când făceam voile firii pământești și ale gândurilor noastre, și eram din fire copii ai mâniei, ca și ceilalți. Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit, măcar că eram morți în greșelile noastre, nea adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți).

De aici vreau să iau o parte dintr-un verset, și anume „Dumnezeu, care este bogat în îndurare“ *Dumnezeu, care este bogat în îndurare.*

Eu doresc ca voi să observați ce a exprimat Pavel aici: „EL ne-a adus la viață. Voi erați morți în greșelile și păcatele voastre, în care trăiați odinioară, când trăiați în poftele firii voastre pământești și ale gândurilor voastre, dar v-a adus la viață.“ Ce a cauzat această schimbare? Ce a cauzat că noi, care am fost morți, am fost aduși la viață?

Aduși la viață înseamnă: înviați. A fost o transformare de la moarte la viață. Nu există nimic mai mare ce i se poate întâmpla unui om, decât să fie adus de la moarte la viață. Dacă un om care este mort fizic, poate fi înviat fizic, atunci este ceva mareț. Dar nimic nu este mai mareț decât atunci când Dumnezeu îl aduce la viață pe un om care a fost mort duhovnicește. „Voi, care erați morți.“ Voi ați fost morți. Mulți dintre voi pot să privească înapoi și știu că au fost odată morți. Dar de ce nu mai sunteți în seara aceasta morți, cum ați fost? Voi ați meritat-o pentru că ați fost păcătoși. „Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare.“ Asta este. Dumnezeu, care este bogat în îndurare. Ce nu am fost noi! Dar Dumnezeu ...! Aceasta a cauzat schimbarea. Dumnezeu,

care este bogat în îndurare!

Oh, eu sunt așa de mulțumitor pentru că El este bogat în îndurare. Ce ar fi, dacă El ar fi bogat în bani și în lucruri materiale? EL este, dar cel mai mare lucru este, că El este bogat în îndurare. Oh, ce Cuvânt măreț este pentru noi, care am fost morți!

În ultima seară am vorbit despre sămânța care trebuie să moară. Tot ce este în jurul sămânței de viață trebuie nu numai să moară, ci să și putrezească. Dacă nu putrezește, atunci viața nu poate să iasă la suprafață. *Putrezit* înseamnă: trecut, dispărut. Atunci când ajungem ca păreri, gândurile noastre să dispară complet, putrezite și dispărute de la noi, atunci poate să iasă sămânța la viață. Aici voi introduce un pic de învățătură. Dacă nu credeți, este bine și așa. Este în ordine. Eu o cred. Eu cred că nici un om, nici un copil nu putea fi născut pe acest pământ fără știința dinainte a lui Dumnezeu. Pentru că El este nesfârșit. EL știe toate lucrurile. Deja când se naște un copil în lumea aceasta, este ceva în el.

Dacă va avea viață, atunci este ceva în acest copil, care o va simți mai devreme sau mai târziu. Sămânța cea mică este în el. Scriptura o spune foarte clar. Dacă în seara aceasta aveți viață veșnică, dacă trăim veșnic, atunci am fost întotdeauna, pentru că există numai un fel de viață veșnică. Noi am fost întotdeauna. Motivul pentru care am fost întotdeauna, este, pentru că suntem o parte din Dumnezeu. Dumnezeu este singurul care este veșnic.

Atunci când Melhisedec a primit zeciuiala de la Avraam, i-a fost socotit deja strănepotului Levi, care mai era încă în coapsele lui. El a plătit zeciuiala, pentru că era deja în coapsele lui Avraam, când l-a întâmpinat pe Melhisedec. Despre tema „*Cine este acest Melhisedec?*” așa dori să vorbesc într-o dimineață în cealaltă clădire. Fiți atenți: deja atunci a știut Dumnezeu că va veni acest băiat. EL a știut toate lucrurile.

Noi suntem o parte din Dumnezeu. Voi ați fost întotdeauna. Voi nu vă puteți aminti, pentru că ați fost numai un atribut al lui Dumnezeu. Voi ați fost în gândurile Lui. Numele vostru, în caz că este scris în cartea vieții, a fost scris înainte de întemeierea lumii. EL a știut cine

sunteți. Eu nu spun aceasta pentru a vă deruta în învățătură, ci pentru a face clar ca să vă eliberați de frică și groază. Voi nu știți încă cine sunteți. Dar voi nu o să deveniți fii ai lui Dumnezeu, ci sunteți deja. Voi ați fost întotdeauna fii ai lui Dumnezeu.

Dacă Dumnezeu v-a avut la început în gândurile Lui, atunci voi, o parte din voi, și anume viața care este în voi, trebuia să fie deja înainte la Dumnezeu. Înainte de a apărea voi trupește pe pământ, înainte de a exista ceva în afară de Dumnezeu, ați fost deja unul din atributele Lui. EL a cunoscut numele voastre. EL știa ce fel de culoare a părului veți avea. EL știa totul despre voi. Trebuia să se întâmple ceva, pentru că voi erați un păcătoși.

Mulți dintre voi sunt de acord cu mine. Pe când erați un băiat sau o fată mică și ați fugit încolo și înapoi, au fost anumite lucruri care nu erau importante pentru ceilalți copii, dar în voi urla sufletul împotriva acestora. Undeva era deja Dumnezeu, deși mai erați păcătoși. Vă amintiți? Desigur. Ce a fost? Deja atunci a fost această formă mică de viață în voi.

După un timp ați auzit Evanghelia. Poate ați mers la o comunitate, ați acceptat una și cealaltă, ați mers de la o denominațiune la alta. Dar pentru că erați o parte din Dumnezeu, trebuia să fiți o parte din Cuvânt. Dar când ați auzit într-o zi Cuvântul, ați știut de unde veniți. Voi ați recunoscut care este adevărul. Voi ați fost întotdeauna, sămânța a fost întotdeauna în voi. Cuvântul, care a fost înainte de întemeierea lumii în voi, a recunoscut Cuvântul și voi ați venit. A fost ca în povestirea mea despre vultur, în care un pui de vultur a fost clocit de o găină. Micuțul a umblat cu puii de găină. Găina a cloncănit, dar el nu a înțeles-o. El nu a înțeles cum pot mânca puii de găină hrana care era prin curte. În el era ceva care era deosebit de puii de găină, pentru că el era de la început un vultur. Așa este. Într-o zi, mama lui care îl căuta, a trecut pe acolo. El a auzit strigătul ei, și a fost cu totul altceva decât cloncănitul găinii.

Așa este cu fiecare credincios născut din nou. Voi puteți auzi teologie multă și toate contradicțiile inventate de oameni, dar totuși, când strălucește Cuvântul, atunci vă cuprinde ceva și voi veniți. Vouă,

care ați fost odată morți în păcate, El v-a dat viață. Dar mai întâi trebuie să fie viață, care poate fi adusă la viață. Prin știința Lui dinainte, Dumnezeu a știut toate lucrurile. Noi am fost destinați dinainte să fim fii și fiice ale lui Dumnezeu. „Astfel v-a dat și vouă viață, care erați morți în păcatele și greșelile voastre în care ați trăit odinioară.“ Priviți înspre Pavel. El a fost un teolog mare. Dar când a stat față în față cu Cuvântul, cu Isus, el a primit viață. El a străpuns înspre viață, pentru că el a fost destinat dinainte. El a fost o parte din el. Când Cuvântul a văzut Cuvântul, era conform naturii lui. Cloncănitul găinii în bisericile ortodoxe nu a mai avut nici o influență asupra lui. El a văzut Cuvântul. A fost o parte a Cuvântului. El era un vultur și nu o găină. El era în curtea găinilor, dar el a fost de la început un vultur. Eu am auzit o poveste asemănătoare despre o rățușcă, care a fost clocită tot de o găină și sper că nu vi se pare a fi o hulă. Ea nu înțelegea nimic. Era o rățușcă mică și ciudată, care nu știa ce să facă cu praful și cu toate celelalte. Ei se jucau în curte, dar într-o zi găina i-a condus după grajduri, iar rățușca a mirosit apa. Ea a fugit cât a putut de repede înspre apă. De ce? Ea nu a mai fost niciodată la lac. Ea nu a fost niciodată în apă. Ea a fost de la început o rățușcă, dar ea a trebuit mai întâi să recunoască. Exact așa este cu credinciosul. În el este ceva care recunoaște în momentul când se întâlnește față-n față cu Dumnezeu. Sămânța este în el și primește viață. Așa este. Apoi el fuge de lucrurile acestei lumi. Ele sunt foarte pentru el. Oh, și eu îmi amintesc de ele. Noi toți am trăit în aceste lucruri ale lumii. Dar când am cuprins adevărul, a devenit ceva viu în noi, o sămânță mică a ieșit la viață și toate lucrurile acestei lumi au putrezit. Nouă nu ne-a mai fost dor de ele. Cine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește. Închinătorul, a cărui conștiință a fost curățită odată de păcat, nu mai păcătuiește. Problema păcatului este încheiată. Voi deveniți o parte din Dumnezeu în Hristos. Hristos a murit pentru a vă elibera pe voi. Gândiți-vă ce am fi devenit noi, dacă Dumnezeu nu s-ar fi îndurat de noi. Dar Dumnezeu în îndurarea Lui nemăsurată, ne-a mântuit. Unde am fi fost noi în seara aceasta, dacă Dumnezeu nu ar fi fost bogat în îndurare?

Odată pământul a fost așa de păcătos și omul a adus atâta stricăciune pe pământ, încât lui Dumnezeu i-a părut rău că l-a făcut pe

om. Capul, tot corpul a fost ca o rană și Dumnezeu a fost mâhnit că l-a făcut pe om. De aceea El a spus: „Am să șterg de pe fața pământului pe omul pe care l-am făcut.“ EL a vrut să-i șteargă de pe fața pământului, pentru că nu erau altceva decât o grămadă stricată.

Atunci ar fi fost distrusă omenirea, dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, nu i-a lăsat pe cei nevinovați să moară împreună cu cei vinovați. EL le-a pregătit un drum celor care au intrat și au vrut să facă ceea ce era corect. EL a creat un drum al îndurării pentru acei care au primit îndurarea și le-a pregătit corabia. Cu alte cuvinte spus: EL le-a dat vulturilor avânt pentru a zbura peste judecată și să nu moară împreună cu găinile. EL a croit un drum de ieșire în zilele lui Noe. L-a pregătit pentru că El este bogat în îndurare.

Totuși, după ce este pregătit drumul pentru oameni, ei îl resping. Motivul pentru care îl resping constă în faptul că în ei nu a fost nimic pentru a-l primi. Nu era nimic pentru a-l primi. Mama mea spunea: „Voi nu puteți storce sânge dintr-o sfeclă, pentru că ea nu are sânge.“ Astfel, dacă nu este viață pentru a-l primi, atunci nu poate fi acceptat.

Acesta este motivul pentru care fariseii i-au spus în fața lui Isus că este Beelzebul. Nu era nimic în ei pentru a-L accepta. „Toți pe care Mi i-a dat Tatăl vor veni la Mine“, a spus El. Există o posibilitate de exprimare.

Câteodată poți vorbi cu oamenii de pe stradă despre DOMNUL, iar ei îți râd în față. Dar trebuie să o facem. Totuși ascultați: „Nimeni nu poate veni la Mine numai dacă este atras mai întâi de Tatăl.“ Dumnezeu trebuie să atragă. Trebuie să fie viață. „Toți, pe care Mi i-a dat Tatăl, vor veni la Mine.“ EL s-a îngrijit de toți care au vrut să fie mântuiți. EL s-a îngrijit de toți care au vrut să fie vindecați. În timp ce a făcut aceasta, s-a dovedit bogat în îndurare. EL a fost întotdeauna bogat în îndurare. De aceea trebuie să fie așa, să nu mai rămână nimic altceva în afară de judecată, dacă refuzați. Pentru că păcatul trebuie judecat.

Faraon, imitatorul, a intrat în apă pentru că a crezut că poate să facă același lucru ca și Moise. De fapt trebuia ca amândoi, Moise cu armata lui și faraon cu armata lui, să piară în mare. Dar Dumnezeu bogat în îndurare a croit un drum pentru evrei, pentru că ei erau pe

drumul care a fost pregătit pentru ei când au urmat Cuvântul.

Singura modalitate pentru a primi îndurare este de a urma indicațiile lui Dumnezeu. Numai dacă urmăm poruncile care ne-au fost date, ne poate arăta îndurare. Nu demult am avut o discuție cu un predicator, care m-a acuzat că în timpul acesta eu predic o învățătură apostolică. Eu cred că am amintit despre aceasta ieri sau alaltăieri. El a spus: „Tu încerci să introduci o învățătură apostolică în timpul acesta.” și a mai spus: „Epoca apostolică a încetat odată cu apostolii.”

Eu l-am întrebat: „Crezi tu Cuvântul lui Dumnezeu?”

El a răspuns: „Da.”

La aceasta eu am spus: „În Apoc. 22, 18 se spune: „... dacă va adăuga cineva ceva la ele, ... și dacă scoate cineva ...” Numai *un* cuvânt, nu două! Numai *un* cuvânt!” El a spus: „Asta o cred.” Eu am răspuns: „Eu pot să-ți arăt că timpul apostolic a avut parte de binecuvântările care au fost date bisericii. Acum arată-mi tu cu Cuvântul când le-a luat Dumnezeu de la biserică. Tu nu poți, pentru că nu stă scris.” Apoi am continuat: „Amintește-ți, apostolul Petru a făcut introducerea timpului apostolic în ziua de rusalii. El le-a spus celor adunați: „Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Duhului Sfânt. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema DOMNUL, Dumnezeul nostru.” Dacă voi ascultați de cloncănitul unei găini-denominațiuni și vreți să trăiți în lucrurile din lumea de afară, atunci ceva nu este în ordine. Pentru că acesta este Cuvântul. Cine vrea, să vină. Dacă voi aveți dorința, atunci veniți. Dacă voi nu vreți, atunci sunteți într-o situație tragică. Dar dacă vreți să veniți, atunci urmați regulile lui Dumnezeu.

EL împlinește întotdeauna ceea ce a promis. Eu am fost tânăr, acum sunt bătrân, dar niciodată nu s-a întâmplat ca Dumnezeu să nu-și îplinească Cuvântul. El poate totul, numai să rateze nu poate. EL nu poate greși. Dumnezeu nu poate. Este imposibil ca Dumnezeu să greșească și să rămână Dumnezeu. EL trebuie s-o împlinească.

Armata lui faraon a încercat să imite, pentru că ei nu erau chemați și

nu aveau viață în ei.

Făgăduința nu era valabilă pentru faraon. Lui nu i-a fost promisă țara făgăduită. Dacă un imitator încearcă să facă același lucru ca și credinciosul care a fost chemat, atunci el face numai de rușine lucrarea. Așa este astăzi cu sistemele noastre religioase. Prea mulți oameni încearcă astăzi să imite Duhul Sfânt. Prea mulți încearcă să imite botezul. Prea mulți încearcă să imite timpul apostolic. Este pentru credincioși și numai pentru ei. Dumnezeu, în bogata Lui îndurare, a creat un drum pentru copiii Lui ca ei să nu piară. El a croit un drum pentru ei.

Faraon, care i-a urmărit, a pierit în aceleași valuri care l-au salvat pe Moise și grupul lui. Moise nu s-a înecat, pentru că Dumnezeu s-a îngrijit pentru acei care au urmat drumul pregătit de El și a fost bogat în îndurare. Amin.

Puteți să vedeți ceea ce vreau să spun? Cum pot oamenii care nu cred în vindecare dumnezeiască, nu cred în botezul cu Duhul Sfânt, să primească ceva? Dumnezeu este bogat în îndurare pentru cei care urmează nu unei direcții religioase, ci lui Dumnezeu. Dumnezeu este Cuvântul. A devenit trup și a locuit printre noi, pentru a putea aduce la iveală toate atributele lui Dumnezeu. Trupul Isus a fost trupul lui Dumnezeu a fost un atribut. Moise l-a văzut trecând cu spatele. Fața Lui nu a putut s-o vadă nimeni. Dar acum L-am văzut. Noi L-am văzut, noi Lam văzut ca jertfă. EL a fost un atribut al lui Dumnezeu care s-a desfășurat Cuvântul. Aceasta a fost El.

Dacă un credincios vine la Dumnezeu, atunci devine un atribut al Cuvântului Său. El este folosit pentru a vesti Cuvântul făgăduit pentru ziua respectivă. Așa este. Dumnezeu, care este bogat în îndurare, nu ne-a lăsat niciodată fără dovezi. EL este bogat în îndurare. Noi am observat că Dumnezeu s-a îndurat de Moise la Marea Roșie. EL a spus în Exod 19, 4: „Ați văzut ce am făcut Egiptului, și cum v-am purtat pe aripi de vultur și v-am adus aici la Mine.“ Un alt bărbat a încercat să-l imite și a intrat în mare. Dar ce a fost? EL i-a purtat pe ai Săi pe aripi de vultur. Dumnezeu îi compară întotdeauna pe proorocii Lui cu vulturii. Ce a fost? Moise a fost mesagerul Lui, și ei l-au urmat pe Moise.

Acestea au fost aripile de vultur pe care au fost purtați. El a purtat mesajul lui Dumnezeu, iar oamenii l-au urmat. Ei l-au urmat pe Dumnezeu când l-au urmat pe Moise cu mesajul eliberării. Biblia spune, că ei nu au pierit cu cei necredincioși. Dumnezeu a fost bogat în îndurare pentru că au urmat poruncile Lui. Dumnezeu vrea ca noi să-I urmăm poruncile. Și despre Core, Datan și toată grupa de necredincioși putem spune că au încercat să imite. Ei au vrut să introducă ceva la programul lui Dumnezeu. Acest „program-un bărbat“ nu le-a convenit. Ei trebuiau să facă ceva. Core a spus: „Mai sunt și alți bărbați sfinți în afară de tine, Moise. Tu crezi că ești de neînlocuit. Să nu crezi așa ceva. Mai există și alți bărbați aici.“ Moise știa că trebuie să aducă poporul acesta în țara făgăduită, pentru că el a primit făgăduința. El trebuia să-i conducă în țara făgăduită.

Astăzi Duhul Sfânt este aici pentru a confirma Cuvântul lui Dumnezeu. Acestea sunt aripile vulturului pe care suntem purtați. Nu printr-o teologie inventată de oameni, ci pe aripi de vultur să fim purtați în țara făgăduită.

Acolo au vrut să adune o grupă de găini. Știți voi, Core s-a gândit că poate să se ridice și să-l imite pe vultur. Când au făcut asta, Dumnezeu a zis: „Desparte-te de ei!“, și lumea a fost înghițită. EL ar fi putut să distrugă toată creațiunea, dar Dumnezeu a fost bogat în îndurare pentru acei care au încercat să urmeze Cuvântul Lui. Dumnezeu este întotdeauna bogat în îndurare. Mulți dintre ei s-au pus de partea lui Moise, apoi Dumnezeu a deschis pământul și necredincioșii au fost înghițiți. Necredincioșii vor pieri întotdeauna.

Despre acei care nu au crezut, deși au ieșit afară și au mers un timp împreună cu ceilalți, Isus a spus: „Ei au murit!“ *Moarte* înseamnă distrugere. Ei sunt morți. Gândiți-vă. Ei au ieșit, au văzut minunile lui Dumnezeu, au văzut mâna puternică a lui Dumnezeu și au mâncat din mană. Dar ei au auzit despre un bărbat cu numele Balaam, care a încurcat drumul lui Dumnezeu, pentru că învățătura lui era în contradicție cu Cuvântul: „Noi suntem toți frați. De aceea să venim toți împreună.“ Astăzi se formează iarăși un sistem-Balaam. „Lăsați-ne să ne adunăm toți împreună.“ Nu va funcționa. Noi vrem să mergem cu

vulturul, cu vulturul Iehova. Voi sunteți vulturii tineri. Din fiecare grupă au fost salvați numai trei: Moise, Caleb și Iosua. Ceilalți au pierit în pustie. Așa a spus Isus în Ioan cap. 6. Dumnezeu, bogat în îndurare, nu i-a lăsat să piară împreună cu necredincioșii. Ei toți au murit acolo în pustie. Ei sunt morți. Dumnezeu l-a salvat pe Moise și pe vulturii-credincioși, pentru că au avut respect față de Cuvântul Lui.

Și astăzi este unica posibilitate de a găsi îndurare înaintea lui Dumnezeu, prieteni. Dumnezeu mai este încă bogat în îndurare, dar trebuie să respectăm ceea ce a spus. Voi nu puteți accepta ceea ce spune cineva, voi trebuie să acceptați ceea ce a spus Dumnezeu. EL ne-a spus: „Fiecare cuvânt din gura omului este o minciună, numai Cuvântul Meu este adevărat.“ Astăzi se spune: „Tot ce trebuie să faceți este să aderați la o comunitate și să mărturisiți.“ Sau:

„Spuneți o rugăciune, scrieți numele vostru într-un registru, lăsați-vă stropiți și să vă lăsați botezați într-un fel anumit. Mai mult nu trebuie să faceți.“ Dar asta este pe dos. Pentru a fi un vultur al lui Dumnezeu, trebuie să urmați Cuvântul în fiecare zi. Voi trebuie să vă hrăniți zilnic din Cuvânt.

Noi observăm că mai târziu, când Dumnezeu și-a arătat îndurarea, ei au cârtit și au devenit iarăși slabi. Noi vedem cum au cârtit împotriva lui Dumnezeu. Când au făcut asta, au fost mușcați de șerpi și au murit. Ei au meritat-o. Desigur. Fiecare, care nu respectă Cuvântul lui Dumnezeu și face ce au făcut ei, merită să moară. Fiecare a meritat să moară în pustie. Când au devenit așa de bolnavi, încât nici dr. Moise sau altcineva nu a putut să facă ceva și au murit mii de oameni, atunci Dumnezeu a pregătit în îndurarea Lui nemăsurată un drum de scăpare pentru cei care au crezut. EL le-a dat un medicament când a lăsat să se înalțe un șarpe din aramă. Dumnezeu, în îndurarea Lui, a croit un drum de scăpare, pentru ca copiii Lui credincioși să fie vindecați.

Dumnezeu se interesează pentru tot ce este în legătură cu voi: pentru greșeli, pentru speranțe, pentru fiecare stare din viață. Dumnezeu se interesează de voi. Voi sunteți copiii Lui, iar El este bogat în îndurare. EL vrea să facă ceva pentru voi.

Mai târziu, oamenii au păcătuit închinându-se la ceea ce le-a dat El ca ispășire. Șarpele de aramă reprezenta păcatul deja judecat. Ei au făcut un idol din el și astfel au păcătuit din nou. Dumnezeu nu împarte slava Lui cu nimeni. De aceea nu putem avea doi, trei sau patru dumnezei. Există numai un singur Dumnezeu. EL nu împarte slava Lui cu altceva. EL singur este Dumnezeu. Păgânii au mulți dumnezei. Noi avem un Dumnezeu. EL nu-și împarte slava cu altcineva și nu permite să se pună un idol înaintea lui. Deși El i-a dat poporului o ispășire, și Cuvântul era al Lui și corect, ei au intrat în necazuri când au început să slujească idolilor.

Același lucru s-a întâmplat, așa cred eu, în epocile bisericii. Dumnezeu ni l-a trimis pe Martin Luther cu mesajul lui, John Wesley cu mesajul lui iar apoi mesajul de la rusalii. Dar ce am făcut cu el? La fel cum au făcut ei cu șarpele de aramă. Noi ne-am închinat la idoli: „Eu fac parte de *acolo*, și eu fac parte de *dincolo*.” Vedeți, voi aparțineți de un lucru căruia îi lipsește sinceritatea, care nu este în legătură cu slujirea adevărată și dumnezeiască a Cuvântului.

Ce s-a întâmplat? În Biblie ne este spus că proorocul a spart acest tablou idolatric. Aleluia! De ceea, ce avem noi azi nevoie, este un prooroc care distruge idolatria denominațiunilor. Ei cred că ajung în cer dacă aparțin de o confesiune sau denominațiune. Aceasta trebuie distrusă, arsă și aruncată. Dumnezeu este plin de îndurare; El este bogat în îndurare. Noi am fi fost în haosul acesta întunecat, dacă Dumnezeu în îndurarea Lui nemăsurată nu ne-ar fi trimis Duhul adevărat cu tălmăcirea Lui în această clădire. Ce minunat se dovedește Dumnezeu în nemăsurata Lui îndurare! Desigur!

Ei credeau că acest șarpe, care a fost ridicat din porunca lui Dumnezeu și atârnat de Moise pe stâlp, trebuie numai privit ca să fii vindecat, fără a fi sinceri. Ei stăteau numai acolo și îl priveau. Apoi au făcut un idol din el. Dar Dumnezeu a trimis un prooroc și a admis ca șarpele să fie distrus. Toți, care nu au privit înspre șarpele de aramă în pustie, au pierit. Dumnezeu pregătește un drum, dar dacă nu îi dați atenție, dacă rămâneți pe partea cealaltă a străzii, țineți tare de o confesiune și nu vreți să priviți în Cuvânt dacă este adevărat sau nu,

pieriți ca toți ceilalți care nu au privit într-acolo. Dumnezeu este un Dumnezeu neschimbător. Cine nu a privit într-acolo, a murit. Așa este și astăzi, exact așa.

Mai târziu oamenii au păcătuit cum au făcut-o întotdeauna, și au făcut un idol din el când au vrut să fie vindecați, fără să fie sinceri. Ei au aparținut undeva, cum este astăzi cazul la noi. Acum recunoaștem diferența.

Ispășirea și semnul au fost bune pentru timpul acela. Pentru timpul acela a fost în ordine. Dar a fost destinată numai pentru timpul exodului. Numai pentru timpul acela a fost valabil: pentru exod. Mesajul pe care l-a adus Martin Luther, a fost bun pentru timpul lui Luther. Atâta timp a fost valabil.

Sfințirea a fost bună pentru epoca lui Wesley.

Apoi am intrat în epoca penticostală. Restituirea darurilor este ceva foarte frumos. A fost bună pentru epoca aceea, dar acum mergem mai departe. Noi suntem mai departe, asta este sigur. Noi trebuie să fim mai departe, pentru că noi am făcut același lucru ca și ceilalți, și anume un idol: „Eu aparțin de linia aceasta. Eu aparțin de linia cealaltă.“ Dumnezeu va trimite pe cineva care va sparge și va rupe în bucăți acest lucru, și va legitima Cuvântul Său deplin. Fiți atenți. Slavă lui Dumnezeu! Acum recunoaștem că este adevărat. Dumnezeu este bogat în îndurare!

Când proorocul a distrus șarpele de aramă, ei nu au mai avut nici un semn de vindecare și de ispășire, pentru că idolul lor a fost distrus. Dar Dumnezeu, bogat în îndurare, le-a dat altceva. Ce a făcut El? EL a mișcat apa din lac și mulți au venit și au fost vindecați când au intrat în apă. Când a venit Isus la acest lac, El a văzut un bărbat care stătea de ani de zile acolo și aștepta mișcarea apei. Vedeți, Dumnezeu în îndurarea Lui nemăsurată. Deși ei au făcut un idol din el încât proorocul a trebuit să îl distrugă, Dumnezeu le-a pregătit un alt drum, pentru că El este bogat în îndurare. El vroia ca ei să fie vindecați, și El a croit un drum ca să fie vindecați.

Așa a mers mai departe. Lumea a devenit tot mai păcătoasă. La

sfârșit lumea a devenit așa de păcătoasă, încât Dumnezeu putea să lase să fie distrusă, cum a spus în proorocul Maleahi: „... ca nu cumva la venirea Mea, să lovesc țara cu blestem!“ EL ar fi putut s-o facă conform prevestirii Lui. Dar Dumnezeu, în nesfârșita Lui îndurare, a trimis un Salvator: Isus Hristos. EL l-a trimis pe Isus ca Salvator și Vindecător. Acesta a zis: „Cum a înălțat Moise șarpele în pustie, așa trebuie înălțat Fiul omului.“ Pentru același scop. EL este împăcarea. Noi avem un drept la ispășire și altceva nimic. Avem dreptul la tot ceea ce a răscumpărat Isus prin sângele Lui. Biblia spune: „Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.“ Noi putem cere asta, pentru că cuprinde și împăcarea. Aceasta trebuie s-o cerem. Ne aparține nouă. Dumnezeu este bogat în îndurare. Trebuie să fie o ispășire veșnică, pentru că El însuși a venit. Dumnezeu însuși a venit într-un trup păcătos, pentru a ne aduce o ispășire veșnică. EL a suferit în trup, ne-a adus împăcarea și s-a reîntors în Duhul Sfânt pentru a legitima împăcarea. Aceasta nu a putut-o face șarpele de aramă, nici apa mișcătoare. Totul s-a îndreptat spre desăvârșire. Dumnezeu în nemăsurata Lui îndurare a făcut aceasta.

Astăzi epocile bisericii sunt trecute. Noi trăim în ziua aceasta și am clarificat totul. Teologii noștri sau lepădat demult de aceasta. Ei au declarat aceasta ca nefiind actual și pentru un alt timp, pentru o altă epocă, un timp demult trecut. Vindecare dumnezeiască aproape că nu a mai existat. Nu mai era aproape nimeni care să creadă în aceasta. Au râs de aceasta. Acum douăzeci de ani s-a batjocorit aceasta. Și penticostalii s-au îndepărtat. La început au fost de acord, dar mai târziu s-au distanțat. Vedeti, ce au făcut ei. Ei au vrut să înființeze denominațiuni. Fiecare a pornit să-și formeze o direcție de credință. În loc să primească lumina când a apărut, ei au format organizații cu direcțiile lor de credință. Fiecare are învățătura lui și se ține de ea. Au lăsat atât de mult de la Cuvânt, încât Duhul Sfânt nu a mai putut să vină în adunare. Ei au făcut iarăși un idol ca și cu șarpele de aramă. Fiecare a spus: „Eu fac parte din aceasta. Eu fac parte din cealaltă.“ A fost idolatrie. În ce fel de încurcătură neam fi aflat în timpul sfârșitului!

Dar Dumnezeu, în nemăsurata Lui îndurare, ne-a trimis din nou

Duhul Sfânt și legitimează Cuvântul în seara aceasta, după cum a făgăduit. Dumnezeu a făgăduit aceste lucruri. Vedeți, ce a făcut El! Vedeți, ce a făcut El. Noi putem să recunoaștem că pentru fiecare epocă a făgăduit ceva anume, și observăm că s-a întâmplat exact așa cum a prezis, pentru că El este bogat în îndurare. Întotdeauna este plin de îndurare pentru a împlini fiecare Cuvânt care l-a făgăduit. EL trebuie să o facă întotdeauna, pentru că El este Dumnezeu. De fiecare dată când o face, se împlinește Cuvântul stabilit pentru timpul respectiv. Este sămânța Lui pe care a semănat-o El în pământ. Ce a făcut El? EL a pus-o în Cuvânt și astfel a devenit sămânță. De fiecare dată când este timpul unei epoci, se coace sămânța respectivă. Astfel a venit reforma. EL a dat făgăduința și El o împlinește. Noi nu am meritat aceste lucruri. Noi nu am meritat binecuvântările lui Dumnezeu, pentru că noi am alergat după lucrurile acestei lumi, am căzut în aceleași greșeli ca și Cain. Cain a construit un altar frumos o comunitate frumoasă a așezat flori pe el și a crezut că este corect. El a crezut că mama și tatăl lui au mâncat mere, pere, portocale sau altele în grădina Eden și de aceea au fost alungați. De aceea le-a adus lui Dumnezeu, dar Dumnezeu le-a refuzat. „Prin credință i-a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună ca a lui Cain.“ Cu privire la ziua de azi, Biblia spune în epistola lui Iuda: „Vai de ei! Căci au urmat pe calea lui Cain! S-au aruncat în rățacirea lui Balaam, din dorința de câștig! Au pierit într-o răscoală ca a lui Core!“ Ei merg pe calea lui Cain când construiesc denominațiuni, altare și biserici mari pe care le împodobesc cu flori. Fiecare vrea mai mulți membri ca ceilalți. Toți care vin sunt primiți. Dacă se sare în sus și în jos, dacă se strâng mâinile, cei cu botezul anumit, vorbire în limbi, sau dacă se merge de acolo dincolo ei își scriu numele în cartea lor. Așa este. Dar când este predicat adevărul, ei pleacă și îl refuză. Cum poate fi așa? Fiți atenți, în ce încurcătură ne-am aflat. Biblia spune că ei s-au aruncat în rățacirea lui Balaam și au pierit într-o răscoală ca a lui Core. Prin răscoala lui Core au căzut în rățacire! În ce consta răscoala lui Core? „Cum spui tu că ești singurul bărbat sfânt? Dumnezeu ne-a sfințit pe toți. Toată adunarea este sfântă. Ar trebui să venim toți împreună.“ Prin aceasta au căzut în rățacire. Noi am meritat-o. Noi am meritat să fim asta. Dar Dumnezeu în nemăsurata Lui îndurare, ne-a scos din acest haos și ne lasă să recunoaștem înainte de a veni problema. Plin de

îndurare ne-a trimis iarăși o trezire cu vindecare dumnezeiască. Puterea lui Dumnezeu s-a reîntors. Conform istoriei bisericilor, nici o trezire nu a durat mai mult de trei ani. Această trezire ține de cincisprezece ani; ca un foc arzător înconjoară toată lumea. De ce? Pentru că am meritat-o? Pentru că Dumnezeu este bogat în îndurare! Nu pentru că am meritat sau pentru că am cerut. Gândiți-vă ce s-a întâmplat.

Eu mă gândesc la o soră de-a voastră de aici din Phoenix, pe care mulți o cunosc: Hattie Waldrop. Ea a avut cancer la inimă. Ea a venit în rândul de rugăciune acum cincisprezece sau optsprezece ani când am fost pentru prima dată aici cu fratele Moore. Ea a fost foarte bolnavă cu cancer în inimă. De fapt trebuia să fie demult moartă. Dar Dumnezeu în nemăsurata lui îndurare a trimis puterea Lui peste ea. EL i-a salvat viața și ea mai trăiește și astăzi. Dumnezeu este bogat în îndurare. Senatorul Upshaw, un bărbat însemnat. Eu cred că el a fost odată președintele sau vicepreședintele conferinței baptiștilor din sud. El a încercat totul. El a fost un om bun. El a făcut tot ce a putut, a fost la toți doctorii. Nimeni nu i-a putut ajuta. El era în scaun rulant. Predicatorii s-au rugat pentru el. Peste tot l-au uns diferiți predicatori cu untdelemn litri. Într-o seară, când m-am dus pe podium în Los Angeles, California, am văzut un număr mare de scaune rulante, poate de două-, trei ori mai multe decât în seara aceasta. Ei stăteau în toate coridoarele. Pe o targă era o fetiță de culoare, o fetiță mică, neagră. Mama ei era la ea. Fratele meu a organizat rândul de rugăciune.

Apoi am văzut ceva, dar nu am știut ce se întâmplă. Eu am văzut un doctor cu ochelari care opera la gât această fetiță de culoare. Prin aceasta a rămas paralizată. Eu m-am uitat împrejur și m-am gândit: „Unde este acest copil?“ Eu nu puteam s-o văd.

După un timp am văzut această fetiță mică, drăguță acolo în spate. Era în vârstă de șapte sau opt ani și trebuia să rămână pentru tot restul vieții în scaunul rulant. Nu era nici o speranță. Mama ei a îngenunchiat și se ruga. Eu am spus: „Doctorul cutare a operat-o pe fetiță.“ și i-am explicat totul.

Ea a spus: „Așa este.“

Apoi ea a vrut s-o aducă pe micuță pe platformă. I s-a spus să n-

o facă și au încercat s-o liniștească. După o vreme s-a liniștit. Eu m-am gândit: „Noi vom mai avea o ocazie să ne rugăm pentru ea.“ Poate sunt oameni aici care au fost în seara aceea prezenți. Eu m-am uitat peste adunare și am văzut-o pe fetița mergând pe stradă. Era o stradă îngustă. Ea avea o păpușă pe care o legăna în brațe. Indiferent cât de tare a accentuat doctorul că ea va rămâne pentru toată viața paralizată Dumnezeu, care este bogat în îndurare, a trimis Duhul Sfânt, a arătat o viziune și fetița cea mică s-a ridicat imediat! Ea și mama ei s-au luat de mână, au ieșit afară și-l slăveau pe Dumnezeu.

În spate stătea un bărbat în vârstă, senatorul Upshaw. Mulți dintre voi cunosc mărturia lui. El era un bărbat bun, toată viața lui s-a străduit. El a fost de 66 de ani invalid, imobilizat în scaun și pat. El putea să se miște numai cu cârje și nu mai putea să umble normal. El ședea acolo și a văzut totul. Dintr-o dată am avut o viziune în care l-am văzut venind în față cu capul aplecat și putea să umble ca toți ceilalți. Eu n-am știut cine este el.

Eu am spus: „Acolo în spate stă un bărbat mare, care a căzut de pe o căruță pe când era un copil. A fost o căruță cu fân. Prin aceasta s-a accidentat la spate. S-au făcut găuri în podea pentru ca zguduitorile care provin din alergătura oamenilor, să nu se transmită pe spatele lui.“ Eu am continuat:

„El va deveni un om mare. Stima lui va crește. El aparține de un grup important din Casa Albă.“ Cineva a venit la mine și mi-a spus: „Acesta este senatorul Upshaw. L-ai auzit vreodată?“ Eu am răspuns: „Eu nu am auzit niciodată de el.“ I s-a adus un microfon prin care a vorbit.

Eu m-am uitat în jur. Apoi am văzut în viziune cum bătrânul senator venea înspre mine. El mergea așa de normal cum nu se poate mai bine. El a mers fără cârje până în ziua când a murit. Dumnezeu este bogat în îndurare! După ce doctorii nu mai știau ce să facă, știința nu a mai putut ajuta și totul a dat greș, Dumnezeu și-a dovedit nemăsurata Lui îndurare față de senatorul Upshaw. Eu mă gândesc la mine, la tinerețea mea. Oamenii mă numesc astăzi un dușman al femeilor. Atunci le-am urât. Cauza pentru lucrul acesta a fost că am văzut atâta

imoralitate printre femei în tinerețea mea. Acum nu le mai urăsc, pentru că știu că există și bune. Dar mai știu cât de imorale erau. Eu credeam: „Eu nu voi merge niciodată printre oameni. Eu nu sunt școlat și nu voi fi niciodată.“ Fiind copil, am stat la școală fără cămașă. De aceea nu mi-am dezbrăcat haina care era încheiată cu ace de siguranță. Mie mi-a fost așa de cald. Învățătoarea m-a întrebat: „William, nu îți este cald cu haina?“ Eu am răspuns: „Nu, mie îmi este un pic frig.“ Apoi m-a trimis la sobă ca să mai pun lemne pe foc. Eu credeam că ard! În tot timpul anului nu am avut cămașă.

Eu mă gândeam: „Dacă voi avea vreodată atâția bani pentru a-mi cumpăra o armă treizeci și trei, atunci merg în vest și rămân pentru tot restul vieții acolo și vânez.“ Eu nu vroiam să am nimic de-a face cu oamenii. Ei mă ocoleau pentru că nu mă agreau, și eu îi ocoleam pe ei. De fiecare dată când mergeam în oraș și mă întâlneam cu cineva cunoscut, vroiam să conversez.

Eu ziceam: „Halo John! Halo Jim! Cum vă merge?“

„Oh, halo!“

Ei nu vroiau să vorbească cu mine, nu vroiau să aibe nimic de-a face cu mine, pentru că tatăl meu făcea whisky cu alții. Nu eu o făceam! Eu nu am făcut absolut nimic. Da, așa mă încadrau.

Nu demult i-am spus soției mele: „Pe peretele meu atârnă cele mai bune puști care există în vânzare.“ Când mă gândesc la hainele vechi și murdare! Astăzi am două, trei costume bune. Nu am prieteni? Eu trebuie să mă ascund ca să pot rămâne departe de oameni. Ce s-a întâmplat? Este din cauza personalității mele? Este din cauza studiului meu? Nu. Dumnezeu, care este bogat în îndurare, m-a văzut în starea mea și m-a salvat.

Eu îmi amintesc cum m-au condus de mână fiind orb. Eu nu puteam să văd. Totul a fost în ceață. Eu trebuia să rămân pentru tot restul vieții mele orb. Dar Dumnezeu, în nemăsurata Lui îndurare, mia dat lumina înapoi. Eu sunt în vârstă de cincizeci și cinci de ani și mai văd încă bine. Dumnezeu este bogat în îndurare. Acesta este singurul lucru pe care pot să îl spun. Biserica nu a avut un drum pregătit pentru vindecare. Ei l-au avut, dar l-au refuzat. Dumnezeu însă, care este bogat în îndurare, le-a

trimis darul vindecării. Acesta este Duhul Sfânt printre noi care legitimează Cuvântul prin semne. Dumnezeu este bogat în îndurare. Eu am două, trei pagini cu notițe, dar eu nu voi începe cu acestea, pentru că eu sunt conștient că a sosit timpul pentru rândul de rugăciune. Dar Dumnezeu este bogat în îndurare! Mulți dintre voi sunt abandonați de medici. Aici stau oameni în scaune rulante care probabil nu o să se ridice niciodată din ele. Ei sunt osândiți pentru a rămâne în ele. Pentru unii dintre ei cu diferite paralizii nu există nici o posibilitate să se vindece. Dar Dumnezeu, în nemăsurata Lui îndurare, a pregătit o ispășire. Să nu o refuzați, acceptați-o. Mai sunt și oameni cu suferințe de inimă, oameni cu cancer, împotriva cărora doctorii sunt fără putere. Voi nu mai aveți nici o speranță, nici un ajutor în lumea aceasta.

Dar totuși Dumnezeu, care este bogat în îndurare, a trimis Duhul Sfânt care a legitimat Cuvântul, care îl dovedește acum pentru a arăta că El este același, ieri, azi și în veci. Pentru că noi am meritat? Pentru că Dumnezeu este bogat în îndurare. Amin. EL este Singurul, El este; este DOMNUL Isus. EL nu este mort, ci a înviat din morți. EL trăiește în veci.

EL este același, ieri, azi și în veci. EL mai este tot așa de bogat în îndurare ca la femeia care avea o scurgere de sânge. Ea a trecut prin mulțime. Nu mai era nici o speranță pentru ea; doctorii au făcut tot posibilul pentru ea. Ea a avut o scurgere, a fost foarte bolnavă. Apoi a atins colțul hainei DOMNULUI, și Dumnezeu în nemăsurata Lui îndurare s-a întors și i-a spus ce are. Ea a fost vindecată de scurgerea de sânge.

Într-o zi o femeie cu un renume rău s-a dus la fântână pentru a scoate apă. Ea nu mai avea nici o speranță. Era ocolită de femei și de ceilalți oameni, pentru că viața ei nu era în ordine. Ea se gândea:

„Nu are nici un sens să încerc. Eu sunt pierdută. Ce îmi mai rămâne?“ Dar când și-a ridicat privirea a văzut un bărbat la fântână care i-a spus tot ce a făcut. Dumnezeu este bogat în îndurare! Același Dumnezeu este tot așa de bogat în îndurare și același ca în zilele acelea. Eu cred că am împărțit aproape două sute de bilete. Noi îi vom chema

imediat ca să se poată aranja în rând. Apoi ne vom ruga pentru ei.

Dar totuși, înainte de a începe, vreau să spun pentru cei care sunt noi veniți: „Îndepărtați-vă de toate superstițiile.“ Aceasta nu are nimic de-a face cu superstiția. Aici o făgăduință dumnezeiască devine realitate. Depinde înspre ce priviți. Nu este capacitatea unui om. Nici un om nu are putere pentru aceasta. Dar noi, ca credincioși, avem autoritate, nu putere, dar autoritate. Nu demult m-a întrebat cineva: „Frate Branham, crezi tu că ai puterea să faci asta?“ Eu am răspuns: „Eu nu am nici un pic de putere. Dar eu am autoritate.“ Fiecare credincios o are. Dacă o respingeți, atunci veți rămâne acolo unde sunteți. Dar dacă o primiți, se va întâmpla ceva de neînchipuit, pentru că Dumnezeu este bogat în îndurare.

Uitați-vă la un polițist care stă pe stradă. Hainele lui atârnă pe el pentru că este prea slab. Șapca îi vine până peste urechi. El merge la intersecție unde mașinile circulă cu 80 km/oră și poate cu motoare de 300 de cai putere. El nu are puterea să oprească nici măcar o bicicletă. Așa este. Dar dacă fluieră o dată și ridică mâna, atunci veți auzi cum scârțâie frânele. El nu are putere, dar el are autoritate. El are tot orașul în mână.

Fiecare bărbat și fiecare femeie are autoritate de la Dumnezeu pe baza unei făgăduințe, indiferent de situația în care vă aflați. Pentru că El este bogat în îndurare și a făgăduit că va face mai mult decât cerem și putem înțelege. „Cine îi spune muntelui acesta: „Mută-te!“ și în inima lui nu se îndoiește, ci crede că ceea ce spune se va întâmpla, va vedea împlinindu-se.“ Voi nu aveți putere, dar voi aveți autoritate.

Gândiți-vă, ceea ce mi-a spus El atunci: „Tu vei cunoaște tainele inimii.“ Își amintesc mulți din Phoenix de aceasta? EL a făgăduit-o. Ceea ce făgăduiește El, se și împlinește. Fără speranță sunt și acei care nu au un bilet de rugăciune. Câți dintre voi sunt bolnavi și nu au bilete de rugăciune? Ridicați mâna. Desigur. În ordine. Dacă vreți să vedeți autoritatea, nu puterea, ci autoritatea Cuvântului, este scris: „Lucrările pe care le-am făcut Eu, le veți face și voi.“ Isus a făgăduit în Luca 17 că înainte de venirea Lui va fi ca în zilele lui Noe: „Au mâncat și au băut, s-au însurat și s-au măritat și nu au recunoscut până în ziua când Noe s-

a urcat în corabie.“ EL a spus că va veni un astfel de timp. Apoi a continuat: „... Așa cum a fost în zilele lui Lot ... așa va fi și în ziua când Fiul omului se va descoperi“ când Fiul omului se va descoperi în ultimele zile. Vedeți, cum EL, Fiul omului s-a descoperit în statura acestui înger care era Fiul omului. Absolut.

Avraam l-a numit „Elohim“. EL a fost Fiul omului care s-a descoperit înainte de a arde lumea păgână.

Cui i s-a descoperit? Credincioșilor. Așa zișilor credincioși le-a trimis doi predicatori care le-au

predicat. Dar la credincioșii adevărați El s-a așezat cu spatele către cort. EL l-a numit „Avraam“, deși înainte cu câteva zile el se numea „Avram“. Dar acum se numea „Avraam“. EL a întrebat: „Unde este nevasta ta, Sara?“

El a răspuns: „Este în cort, în spatele Tău.“

Apoi El a spus: „EU îmi voi ține promisiunea pe care ți-am dat-o. EU te voi vizita încă o dată.“ Avraam era de aproape o sută de ani și Sara de aproape nouăzeci de ani. Dar Dumnezeu, în nemăsurata Lui îndurare, și-a ținut promisiunea. Ei au primit copilul, pentru că Dumnezeu este îndurător, El este plin de îndurare. EL este bogat în îndurare. EL își ține promisiunea. Fiți atenți, El era cu spatele la cort. Sara a râs în sinea ei și a zis: „Cum se poate întâmpla așa ceva? Eu sunt bătrână. Cum să mă mai gândesc la dragoste cu bărbatul meu, ca o fată proaspăt căsătorită? El este de aproape o sută de ani. Noi nu mai avem de mulți ani legătură. Cum poate să se întâmple așa ceva?“ Îngerul, Fiul omului, care era cu spatele la cort a zis: „De ce a râs Sara și s-a gândit: „Cum poate să se întâmple asta?““ Ce a fost? Isus a spus în Luca 17, 30 că va fi ca în zilele lui Lot când va veni Fiul omului. Aceeași situație trebuie să fie înainte de arderea lumii păgâne. EL a spus că în ziua aceea se va descoperi Fiul omului. EL a dat ultima făgăduință în ultimul capitol din Maleahi. Trebuia să vină un mesaj prin care oamenii să fie întorși prin aceleași binecuvântări la mesajul original de la rusalii. Ce este? Este un vultur cu două aripi, cu Vechiul și cu Noul Testament, care cuprinde toate făgăduințele lui Dumnezeu. Atunci se împlinește ceea ce a fost făgăduit de Biblie. Amin.

Dumnezeu, care este bogat în îndurare nu lasă poporul Lui în epoca

aceasta denominațională din Laodicea, care este bogată în averi și lucrurile acestei lumi. EL a croit un drum de scăpare. Credeți oameni! Dumnezeu să vă binecuvânteze. Amin. Dumnezeu este bogat în îndurare. Îndurarea lui Dumnezeu este singurul lucru pe care îl cer. Nu dreptatea Lui, nu legea Lui, ci îndurarea Lui o cer. Dumnezeu să aibe milă de mine. Noi toți simțim astfel.

Eu am așteptat. Acolo la capătul rândului stă o femeie. Ai un bilet de rugăciune? Nu. Eu vreau să-ți arăt că Dumnezeu este bogat în îndurare. Nervii tăi au suferit în ultimul timp, nu-i așa? A fost foarte rău. Și ochii tăi s-au înrăutățit. Așa este? Desigur. Asta nu se va schimba. Dumnezeu este bogat în îndurare. Eu te întreb dacă poți să crezi asta. Tu nu ai bilet de rugăciune nimic. Tu nici nu ai nevoie. Prin har îți este dăruit.

Aici în față stă cineva care are o tumoare în corp. Nu o are de mult timp. Așa este? Este adevărat.

Tu nu știi ce este. Te îngrijorează. Așa este. O lovitură a cauzat-o. Ai un bilet de rugăciune? Tu nu ai.

Nu ai nevoie. Dumnezeu este bogat în îndurare.

O frate, soră, credeți în Dumnezeu. Nu vă îndoiiți. Credeți-L! Asta este corect.

Aici stă un bărbat cu un costum gri și ochelari. Privește încoace. Crezi tu? Dumnezeu este bogat în îndurare. Tu ai o fractură. Crezi tu că Dumnezeu poate să vindece fractura și să te facă sănătos? Eu vorbesc cu tine, care șezi la capătul rândului și mă privești. Dacă crezi că Dumnezeu poate să-ți vindece fractura, atunci Dumnezeu o va face dacă o primești. Crezi? O vei primi? Bine. Tu poți să o ai dacă o crezi. Fii îndurător!

Aici stă o doamnă. Ea suferă de insuficiență a irigației sangvine. Dacă crede, Dumnezeu o va vindeca. Dacă crede! Eu cred că pierde ocazia. Este foarte clar. Fii îndurător, este rugăciunea mea. Eu văd foarte clar numele femeii. Doamnă Riley, crezi tu că Dumnezeu te poate vindeca? Dacă da, acceptă. Amin. Crede numai. Dumnezeu este bun, nu-i așa, Stella? Da. Așa este. Eu nu am văzut-o niciodată în viața mea pe femeia aceasta. Este Dumnezeu în îndurarea Lui. Acolo stă o altă femeie. În spate. Ea privește încoace. Și ea are insuficiență a irigației

sangvine. Ea chiar s-a gândit asupra acestui lucru. Eu nu am văzut-o pe femeie niciodată în viața mea. Cealaltă femeie a avut aceeași boală. Uită-te la mine. Crezi tu că eu sunt proorocul lui Dumnezeu și slujitorul Lui? Tu ai și o boală de inimă. Dacă este așa, atunci ridică mâna ta. Acum nu o mai ai. Dumnezeu, care este bogat în îndurare dovedește că El trăiește și că este prezent în seara aceasta în această clădire. Dumnezeu în nemăsurata Lui îndurare! Amin.

Dacă sunt păcătoși și decăzuți aici câți vor să se ridice și să spună: „O, Dumnezeule, care ești bogat în îndurare, ai milă de mine!“? Ridicați-vă dacă credeți și vreți să trăiți îndurarea Lui. Eu mă voi ruga pentru voi. Dumnezeu să te binecuvânteze! Dumnezeu să te binecuvânteze! Dumnezeu să te binecuvânteze pe tine și pe tine. Voi decăzuților, ridicați-vă. Dumnezeu este bogat în îndurare. Desigur că în această stare nu ați devenit așa de nesimțitori, pentru ca să nu recunoașteți că aceasta este făgăduința pentru ceasul acesta. Desigur că nu sunteți așa de adânciți în denominațiuni, încât nu puteți vedea că aceasta este făgăduința în ceasul acesta Dumnezeu, bogat în îndurare.

Indiferent cine s-a ridicat, eu mă voi ruga imediat pentru voi. Eu doresc să vizitați o biserică bună cu Evanghelia deplină, să vă lăsați botezați biblic și Dumnezeu să vă dea Duhul Sfânt. Vrea să se mai ridice cineva și să spună: „Și eu doresc să te gândești la mine. Dumnezeule, gândește-te la mine în îndurarea Ta. Eu nu am trăit cum ar fi trebuit.“? Dumnezeu să te binecuvânteze, femeie. Dumnezeu să te binecuvânteze și pe tine. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să te binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Așa este corect. „Dumnezeu, care este bogat în îndurare, ai milă de mine.“ Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Câți mai sunt aici care își spun: „Și eu mă ridic. Eu vreau să-i arăt lui Dumnezeu, că cer îndurare. Viața mea nu a fost corectă. Eu am trăit-o în felul acesta sau celălalt. A fost un în sus și în jos. Dar eu vreau să trăiesc îndurarea Lui.“ Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Încă cineva? Spuneți:

„Dumnezeu este bogat în îndurare.“ Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră. Asta este corect. Dumnezeu în nemăsurata Lui îndurare! Dumnezeu să te

binecuvânteze și pe tine. Dumnezeu să te binecuvânteze acolo în spate. Dumnezeu vă vede. Ridicați-vă numai.

Voi întrebați: „Folosește la ceva asta, frate Branham?” Desigur. Ridicați-vă și veți vedea care este diferența.

Dacă în inima voastră sunteți într-adevăr sinceri, atunci Dumnezeu se va dovedi bogat în îndurare. EL nu vrea să piară nimeni, ci toți să se pocăiască. Dumnezeu este bogat în îndurare. O, Dumnezeule, ai milă de noi.

Câți sunt aici care au bilete de rugăciune? Care au fost? Seria A sau B, nu-i așa? A și B. Toți care au bilete cu seria A să se grupeze pe partea aceasta. În spate toți cu seria B. Sunt poate aici predicatori care vor să mă ajute? Dacă vrea să vină cineva aici, mă voi bucura pentru ajutor, pentru că noi ne rugăm cu plăcere împreună cu voi.

Biblia spune: „Semnele îi vor urma pe cei care cred.” Desigur. „În Numele Meu vor scoate draci și vor vorbi în limbi.” Am făcut noi asta? Prin îndurarea lui Dumnezeu. Dar nu de la noi, ci pentru că Dumnezeu este bogat în îndurare și își ține Cuvântul.

O, Dumnezeule! Dacă aduceți scaunele rulante aici în față, ne vom ruga aici pentru ei. Atunci nu trebuie să îi duceți acolo în coridor. Ei pot veni aici. Noi ne vom ruga sigur pentru toți. Pentru fiecare. Dumnezeu este bogat în îndurare.

Vă veți grupa pe partea dreaptă? A venit fratele Brown cu tine? El vine mâine. Eu sper că va fi aici. Unde este fratele Outlaw? Unde este fratele Fuller? Cei care au fost prezenți când am fost de prima dată aici, să vină în față. Vă mai amintiți de rândurile vechi de rugăciune? Noi rămâneam până când trebuiau să mă sprijine de ambele părți, pentru că eram așa de slăbit. Câți au fost atunci la început în adunări? Vedeți! Mai știți când v-am povestit că DOMNUL Isus mi-a spus că aceste lucruri se vor întâmpla dacă voi fi sincer? Așa este? Așa ceva nu am avut atunci. Dar totuși s-a întâmplat pentru că Dumnezeu este bogat în îndurare și credincios făgăduinței Lui. Amin. Amin. Slavă lui Dumnezeu! Aleluia! „O, eu sunt așa de bucuros că sunt unul dintre ei.” Amin.

[Fratele Branham cântă.]

Oh, eu am fost un om nenorocit, ticălos, sărac și orb. Dar acum pot să recunosc prin bogata Lui îndurare, prin nemăsurata Lui îndurare că Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Amin. Ce minunate sunt poruncile Lui!

Ridică-te, fratele cu cârje. Dacă nu poți să stai, atunci așează-te aici. Vom veni imediat și ne vom ruga pentru voi.

Acum, toți care au bilete de rugăciune cu seria A și B să se grupeze pe cealaltă parte. Ne vom ruga apoi pentru ei.

Frați-predicatori, voi sunteți invitați cu drag. Dacă credeți că trebuie să se pună mâinile peste bolnavi, atunci veniți aici pe platformă la mine. Noi ne vom ruga pentru bolnavi. Acum către voi, care stați în rândul acesta. Puteți crede că prezența lui Dumnezeu este aici, că Duhul Sfânt este în mijlocul nostru și face exact ceea ce a promis? Dacă aș avea putere să vă vindec, aș face-o. Dacă aș avea o posibilitate, aș face-o în mod sigur. Dar eu nu am. Dumnezeu mi-a dăruit un dar mic. Eu nu sunt un predicator deosebit, nu am destulă școală pentru a fi calificat pentru predicator. Astăzi trebuie să ai experiențe teologice ca să poți primi un titlu de doctor. Dar eu nu pot să aștept. Dumnezeu vede inima mea și știe că vreau să fac ceva pentru El. Eu prețuiesc aceasta foarte mult.

Nu demult mi-a spus cineva: „Eu sunt de părere că sunteți un om drăguț, domnule Branham, dar eu cred, că sunteți sincer pe dos. Sunteți total în afara voiei Sale. Știți că la sfârșit veți fi blestemați?” Eu am răspuns: „Eu vreau să vă spun ceva. Să spunem că aveți dreptate cu argumentul dvoastră. Dacă sunt pe dos eu nu cred că sunt, dar totuși dacă sunt pe dos și aș știi că voi trăi o sută de ani și la sfârșitul vieții mele aș fi blestemat, și El va spune: „Tu nu ai meritat să vii în cer la Mine, William Branham. Afară în întuneric!”, știți ce aș face? Eu i-aș sluji totuși în fiecare zi din viața mea până când va trebui să plec! Eu am avut parte de multe binecuvântări nemeritate de la El, încât El înseamnă pentru mine mai mult decât viața mea. EL este totul pentru mine.” Tot ceea ce sunt, tot ceea ce sper să devin, prin mila și îndurarea

Lui am avut parte de tot. Eu am fost nenorocit, sărac, ticălos și orb. Din îndurare El m-a vindecat. Eu sunt tare și sănătos prin harul lui Dumnezeu. Eu am o vedere bună. Eu am de mâncare și de băut, tot ce am nevoie. EL nu a făgăduit că îmi va da tot ce îmi doresc, ci ceea ce am nevoie.

Eu nu știu unde aș fi, dacă în ziua aceea voi fi alungat. Dar dacă aș ști că sunt pe dos și Dumnezeu m-a ales ca să fiu pe dos, atunci vreau să rămân pe dos, pentru că vreau să îndeplinesc voia Lui. Eu Îl iubesc așa de mult, de aceea doresc să se întâmple voia Lui. Aceasta este o expresie puternică, dar eu sper, că voi o s-o primiți în Duhul în care am spus-o. Vedeti, eu vreau să fac voia Lui. Dacă Îl rog câteodată pentru ceva și El nu-mi dă, atunci mă bucur cât pot de mult când îmi spune da. Noi trebuie tot timpul să ne rugăm: „Voia Ta să se întâmple.“ Un „Nu“, care este în voia Lui este mult mai bine decât un „Da“ care nu este în voia Lui. Așa simțiți voi dacă Îl iubiți cu adevărat. Amin.

Când vorbesc despre El, nu mă mai pot opri. Oh, El este așa de real, așa de adevărat pentru mine. Prieteni, El este totul ce sunt eu, totul, ce pot să devin, totul, ceea ce aștept să devin. Este bazat în Isus Hristos, în Cuvântul Lui.

Eu sunt mulțumitor în seara aceasta pentru mărturia Duhului Sfânt și mesajul Lui. Eu știu că unii dintre voi nu sunt de acord, dar eu v-am spus-o: eu sunt dator unui mesaj. Un semn a apărut. Dumnezeu nu trimite un semn, doar ca să arate că El ar fi Dumnezeu. Unui semn urmează întotdeauna un mesaj, o voce. Asta o știe fiecare.

Isus a venit cu semne și minuni. Atâta timp cât a făcut semne și minuni, a fost un bărbat bine văzut. Dar când s-a așezat și a început să aducă mesajul: „EU și Tatăl una suntem.“ oh, asta li s-a părut pe dos. Dar vocea trebuia să urmeze semnul.

Moise a primit două semne. Fiecare semn avea o voce. Așa este. Nu demult am predicat aici sau altundeva despre vocea semnului. Semnul trebuie să aibe o voce. Ea cauzează o transformare. Așa este întotdeauna. Dacă nu, atunci nu a venit de la Dumnezeu.

Dacă vine un bărbat cu o slujbă deosebită și aparte, care este

conform Bibliei, și acest bărbat ține de denuminația lui cea veche, atunci uitați-l. Atunci nu are nimic. Așa ceva nu face Dumnezeu. Este ca mana stricată. Este veche de patruzeci sau cincizeci de ani și se mai face încercarea de a mânca mana care a căzut atunci. Copiii lui Israel au primit în fiecare zi mană proaspătă în exod. Așa este. Nu se putea păstra.

Noi nu trăim într-o epocă trecută. Noi mâncăm mană proaspătă în călătoria în care ne aflăm acum.

Acum vrem să ne aplecăm capetele.

DOAMNE, Dumnezeul nostru, Tu ești așa de adevărat. TU ești prezent. Eu mă gândesc la harul Tău, DOAMNE. Noi Te-am văzut făcând atâtea lucruri. Noi am văzut cum ai vorbit prin poporul Tău în limbi și cum ai dat talmăcirea. O, Dumnezeule, noi vedem cum vindeci bolnavii, deschizi ochii orbilor, schilozii merg, surzii aud, mușii vorbesc. Ce Dumnezeu mare și puternic ești Tu! Noi recunoaștem că Tu ai promis aceste lucruri pentru zilele din urmă. Deși există multe imitații omenești, dovedesc și acestea că există numai un singur Dumnezeu adevărat. Eu mă rog, Tată ceresc, ca Dumnezeu să ne devină așa de cunoscut, ca să vedem că Tu ești aici.

DOAMNE, acum când oamenii vin în rândul de rugăciune, noi o facem pe baza făgăduinței care le-a fost dată. TU ai spus: „Aceste semne îi vor urma pe cei care cred.“

Aici stau predicatori-frați, bărbați pe care Tu i-ai ales să fie ceea ce sunt în seara aceasta, înainte de întemeierea lumii. TU ai știut încă înainte de a fi lumea, că noi vom sta în seara aceasta aici, căci Tu ești nesfârșit.

De aceea ne rugăm pentru acești oameni bolnavi, Tată ceresc, pentru invalizi, pentru paralizați, pentru cei cu cancer și toate celelalte care trec prin rândul de rugăciune. Fie ca ei să recunoască că același Dumnezeu care cunoaște tainele inimii lor, îi vindecă numai dacă acceptă, privesc în sus și cuprind.

Cine privea înspre șarpele de aramă și vedea numai o bucată de fier care a fost prelucrată de un preot, nu ar fi fost vindecat pentru că nu ar fi înțeles despre ce este vorba. Astăzi este același lucru, DOAMNE.

Dacă privesc înspre un dar și spun că le va ajuta, atunci ei nu au înțeles. Darul este numai o legitimare a prezenței lui Dumnezeu, care este aici pentru a vindeca. Îngăduie, Tată. Să se întâmple în Numele lui Isus. Amin.

Eu doresc ca pianistul sau pianista să cânte cântecul „Medicul cel Mare ne este aproape acum, iubitul, scumpul Isus.“ Unde este pianistul?

Eu îmi amintesc de prima mea slujbă de vindecare în Fort Wayne, Indiana. La pian ședea o fată de la menoniți și cânta „Medicul cel Mare ne este aproape acum, iubitul, scumpul Isus“. Mi s-a adus un copil mic pe platformă. Era invalid. Când m-am rugat pentru copil, a sărit din brațele mele și a fugit peste platformă. Mama ei a leșinat. Bunica ei plângea.

Fata de la pian nu știa nimic despre penticostali, pentru că ea aparținea de menoniți. Dar ea cânta. Părul ei lung cădea pe spate, și a început să cânte în limbi această melodie. Clapele pianului s-au mișcat singure și cântau: „Medicul cel Mare ne este aproape acum, iubitul, scumpul Isus“. Amin! EL este același, ieri, azi și în veci.

Acum vrem noi și voi toți care ședeți acolo, să ne rugăm. Voi, care veniți în rândul de rugăciune, gândiți-vă când ne vom pune mâinile peste voi, că Isus a spus: „Dacă crezi te vei face sănătos.“ Credeți voi? Noi cântăm acum împreună.

Medicul cel Mare ne este aproape acum,
iubitul, scumpul Isus.

EL este aici cu mângâierea Lui,

(Noi vrem să închidem ochii, în timp ce cântăm.)

nu este mântuire în afară de Isus.

Ascultă, cum se aude cântecul Îngerului!

O ce dulce sunet de bucurie!

(Dumnezeu, Tatăl nostru, vino acum
peste oameni.)

Cântă, inima mea cu bucurie:

Isus, Isus, Isus!

În timp ce treceți pe aici, El este prezent. Credeți-mă sau credeți voi personal că El este aici.

Rugați-vă acum toți pentru acești oameni.

[Fratele Branham se roagă împreună cu alți predicatori pentru bolnavi, în timp ce adunarea cântă. trad. germ.]

Toți care cred, ridicăți mâinile și spuneți: „Eu cred.“

Aici stă un bărbat. Aceasta a fost cauza că am prelungit și am vorbit mai departe. Acest bărbat are cancer în ultimul stadiu. El merge cu cârje. Nu există nici o posibilitate în lume ca acest bărbat să trăiască mai departe, numai dacă Dumnezeu îl vindecă. El are cancer intestinal și va muri dacă Dumnezeu nu își va arăta îndurarea față de el. Eu aș dori să am un cuvânt de încurajare pentru acest bărbat.

Tu știi că medicii nu mai pot face nimic pentru tine. Este într-un stadiu prea înaintat. Tu ai numai o șansă, și anume în Hristos. Frate, și eu voi muri într-o zi. Dacă întârzie Isus, trebuie să pleci și tu. Eu trebuie să stau față-n față cu tine la judecată.

Tu știi că este totul însemnat, ca la televizor, fiecare mișcare este înregistrată. Fiecare cuvânt care îl spunem, se înregistrează. Televizorul o dovedește. Nu formează tabloul, ci transmite emisiunile într-un aparat. El nu le produce. Televiziunea a existat deja când era Adam pe pământ. A existat deja când Moise a trecut prin Marea Roșie. A existat deja când Ilie era pe muntele Carmel. Dar acum a fost descoperit.

Toate mișcările noastre și fiecare ton este înregistrat, și noi vom sta față-n față cu aceasta la judecată. Fiecare mișcare o vom vedea. Eu trebuie să răspund pentru cuvintele mele pe care ți le spun ție ca predică. Eu trebuie, pentru că Dumnezeu mă va trage la răspundere. Dacă aș putea, te-aș vindeca, căci tu ai numai puțin timp, fie doar că Dumnezeu te vindecă. În timp ce am venit la tine jos și m-am rugat pentru tine, am făcut tot ce am știut. Frate, dacă ar mai exista încă ceva pe pământ ca să-l ajute pe un om în starea aceasta, aș face-o. Eu vreau să te rog ceva. Tu ești vindecat, pentru că Isus a spus-o. „Prin rănilor Lui suntem vindecați.“ Dacă poți s-o primești în adâncul inimii tale, nu vei muri acum, ci vei trăi.

Noi știm, acest fel de „televiziune“ este și în această încăpere.

Noi știm asta, chiar dacă nu o vedem. Noi nu putem să o vedem cu ochii noștri, pentru că nu sunt făcuți pentru așa ceva. Simțurile noastre nu pot să o cuprindă. Este necesar un tub, un cristal.

Așa este Dumnezeu prezent. Noi nu Îl vedem, dar știm că El este aici. Isus Hristos este același. Vedeți, El s-a dovedit ceea ce este. În ceea ce privește vindecarea, chiar dacă ar sta El în persoană aici, nu ar putea face mai mult pentru tine nimic, chiar dacă ar sta Fiul lui Dumnezeu aici. Dar El este aici, pentru că ni s-a descoperit. EL este aici ca același, pentru a te vindeca și a te face sănătos. Doamna care este acolo în scaunul rulant mi-a spus: „Tu te-ai rugat pentru binecuvântare și mi-ai proorocit că voi primi un copil.“ S-a împlinit și ea a primit copilul. Doamna care șade aici a avut o operație la gușă. După aceea a paralizat. Noi întâlnim asemenea probleme foarte des. Soră, eu știu că tu ești o creștină adevărată. De ce te-a lăsat Dumnezeu să șezi aici, nu știu. Eu cred, că a fost poate din cauza credinței tale. Tu încerci să crezi, ca să poți ieși din scaunul rulant. Privește: nu încerca, ci crede acum și se va întâmpla. De mai mult nu este nevoie. Începeți imediat și ne vom însănătoși. Voi, în scaunele rulante, indiferent unde și cine sunteți: gândiți-vă că Hristos este prezent.

Voi întrebați: „Există cineva care vede cum se mișcă chipul meu?“ O, da. Chiar și cuvintele lui Isus Hristos când era aici pe pământ, circulă acum prin încăpere. Nu mor niciodată. Câți știu că este dovedit științific? Bine, ce este? Duhul ia Cuvântul care este scris și îl realizează. O glorie!

EL este aici. DOMNUL este acum aici. Noi am văzut așa de mult ceea ce a făcut El, încât ne tulbură un pic. Numai dacă am putea cuprinde, că nu este nici mitologie și nici o exprimare teologică, ci dovada a ceea ce a făgăduit El și anume că se va arăta în ziua aceasta. Acum o face în văzul tuturor. Ce lucru minunat! Nu este minunat?

Acum credeți. O vei crede? Crede că nu vei muri. Tu vei trăi și Îl vei slăvi pe Dumnezeu. Te-ai lăsat botezat? Ești tu un creștin? Tu ești un creștin. Tu vrei să trăiești spre slava lui Dumnezeu. Atunci mergi și trăiește, fratele meu. În Numele lui Isus Hristos, trăiește! Soră, vrei să umbli spre slava lui Dumnezeu și să ai grijă personal de copilul tău?

Atunci mergi, soră, în Numele lui Isus Hristos.

Voi toți faceți același lucru în Numele lui Isus Hristos. Voi nu veți uita niciodată motelul Westward, pentru că prezența lui Dumnezeu a fost în seara aceasta aici. La El nu depinde de persoană. EL vrea numai ca voi să credeți. Credeți acum? Amin. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Acum vrem să ne aplecăm capetele. Eu nu știu cine este responsabil pentru încheierea adunării.

Fratele Mushegian aici. Vino aici, frate. El se va ruga în încheiere. Dumnezeu să te binecuvânteze.
Dumnezeu să vă binecuvânteze.